

ner – nyhedsredaktioner m.v. – på Danmarks Radio. Og det er jo ikke dem, kulturministeren har kontakt til i disse tilfælde. Det er bestyrelsesformanden, der jo ikke har noget at gøre med den daglige nyhedsformidling eller tilrettelæggelsen af den. Det er meget naturligt, at kulturministeren på forskellig måde har dialog med formanden for bestyrelsen, ligesom ministre på andre områder forhåbentlig da har kommunikation med bestyrelsesformænd på deres områder. Det er der ikke noget mærkeligt i.

Så vil jeg gerne sige til hr. Mogens Jensen, at jeg har så stor tillid til journalisters integritet, også Danmarks Radios journalisters integritet, at jeg ikke tror på, at det påvirker dækningen, selv om politikere måtte give udtryk for mishag over dækningen af bestemte ting. Det er en journalistisk vurdering.

Men jeg kan jo også forstå på, hvad der bliver sagt og skrevet, at det vist altid har foregået på den måde, at ministre og politikere, også socialdemokratiske, har givet udtryk for deres uforgribelige mening om den måde, som Danmarks Radio og andre medier har dækket forskellige nyheder på. Det er vist meget naturligt, at politikere er engageret i det.

Formanden:

Så er det hr. Rasmus Prehn som medspørger.

Rasmus Prehn (S):

Det er meget naturligt, siger statsministeren. Mener statsministeren virkelig, at det er meget naturligt, at en kulturminister ringer op og giver en skideballe? Er det meget naturligt? Kan det ikke opfattes som pression?

For så vidt angår det med, at det altid har været sådan, kan vi jo forstå på Christian Nissen, at grænsen for ministres indblanding i Danmarks Radios indhold er skredet igennem de seneste år. Det er altså, mens statsministeren har haft ansvaret, at oplevelsen af pression er blevet større. Der er flere, der har oplevet pression, pressionen er blevet oplevet som hårdere. Skulle det være meget naturligt?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu siger hr. Rasmus Prehn, at der er noget, der skulle være skredet i de senere år. Jeg står her med et interview med Christian Nissen fra Jyllands-Posten den 17. marts, hvor Christian Nissen bliver spurgt af journalisten:

Mener du, at den borgerlige regering er mere efter Danmarks Radio?

Det må jo være det, der ligger i hr. Rasmus Prehns udtalelse om, at der er noget, der er skredet. Og så siger Christian Nissen:

Nej, det mener jeg ikke. Det har jeg allerede sagt offentligt, og det er mere udførligt omtalt i bogen, at det ikke er noget, der er specifikt for den borgerlige regering.

Dermed er det jo også sagt, at der er socialdemokratiske ministre, som i tidens løb har givet udtryk for deres uforgribelige mening om den nyhedsformidling, der har fundet sted – og det tror jeg også.

Men det, at man giver udtryk for, at man synes, at der gives forkerte oplysninger, at der er en forkert vinkling, eller hvad det nu er, er jo ikke det samme, som at man vil forsøge at lægge pression på Danmarks Radio. Altså, det er jo Danmarks Radios egen redaktion, der beslutter, hvordan den vil formidle forskellige nyheder.

Man kan da ikke fortænke angrebne parter i, at de forsvarer sig og giver udtryk for deres synspunkter, men det er da ikke det samme som et forsøg på at lægge pression på den redaktionelle linje.

Rasmus Prehn (S):

Det svar, statsministeren giver her, illustrerer sådan set bare, at hr. Christian Nissen har givet udtryk for, at der også tidligere har været noget, der kunne minde om det. Men det, han siger i sin bog, er jo, at der er blevet mere af det, og det har statsministeren ikke tilbagevist. Så det må stå ved magt, at der er kommet et større pres fra regeringens side, mens statsministeren har haft ansvaret.

Nu stillede jeg to spørgsmål, og statsministeren undlod behændigt at svare på det ene af dem, nemlig på det med, om det var naturligt, at kulturministeren ringer bestyrelsesformanden op og giver bestyrelsesformanden en skideballe. Da vil jeg gerne gentage det spørgsmål: Er det naturligt, at kulturministeren ringer bestyrelsesformanden op og giver en skideballe?

Kl. 13.35

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen altså, jeg må sige til hr. Rasmus Prehn, ligesom jeg også sagde til hr. Mogens Jensen, at jeg ikke aner noget om, hvordan kulturministeren eller for den sags skyld andre ministre har deres kommunikation med bestyrelsesformændene. Hvis hr. Rasmus Prehn vil vide mere om det, må hr. Rasmus Prehn stille spørgsmål til kulturministeren.